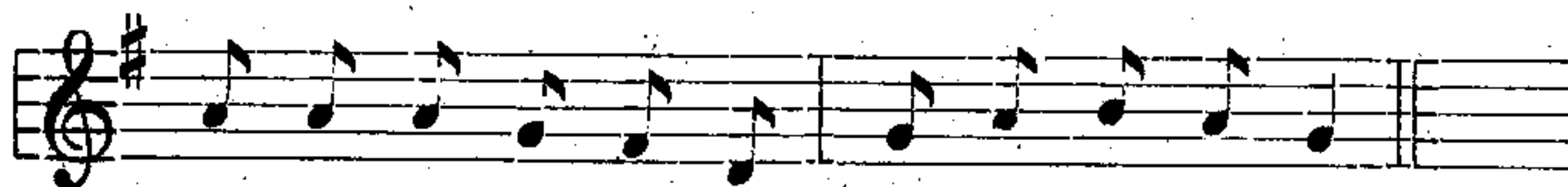

565. a)

Z Uherské strany.

Vyém já do-me-ček a v nom okénko, pod kerým som sedať,

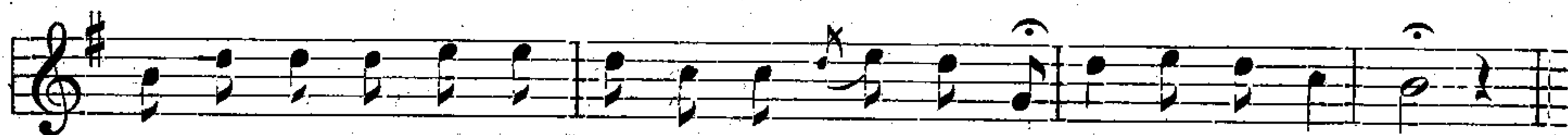
na svú myľú voľať: spíš-li, srdenko?

565. b)

Z M. Vrbky.

Zdlouhavě.

Ej, vím já jed-no spa-ni-lé o - kén - ko

pod kerým sem stávať, na te-ba vo-lá-val: spíš-li miľen - ko.

Ej, vím já jedno
spanilé okénko,
pod kerým sem stávať,
na teba voľávať:
spíš-li miľenko?

A já nespím, nespím,
ja ťa dobre slyším,
ale že já tobě,
potěšení moje,
otevřít nesmím.

Proč bys nesměla,
šak si sama doma,
ja ľeda by tobě,
panimáma tvoje
zabraňovala.

Co's to, má miľá,
co's to učinila,
že's ty našu ľásku,
spanilý obrázku,
sama zrušila.

Já sem zrušila
pro ľudské řeči,
ja že nám nepráli
a ně záviděli
tvých černých očí.

Ty očka černé
ty sú ně věrné,
za tyma já půjdu,
ty miľovat budu,
v noci aj ve dně.